

Kweekreactor

Daar lig ik dan....onderuit gehaald door een tafelmee!

Ik zal duidelijker zijn. Tijdens het optillen van een mes ging ik door mijn rug. Vlijmscherp sneed het door mijn zenuwen. Zo zie je maar weer, er is weinig voor nodig om een mens tegen zijn (in mijn geval haar) wil aan het bed te kluisteren.

Al liggend vraag ik mij af waar ik mijn tijd nog enigszins nuttig mee kan besteden? Het boek is uitgelezen, een film is bekeken en ik ben een level hogerop met een spelletje op de Gameboy. Het lijken vakantie-dagen, maar niets is minder waar. In mijn positie zijn de mogelijkheden beperkt en krijgt het vakantiegevoel geen grond aan de voeten.

Opeens schiet dat 'vreselijke' woord weer door mijn geest. 'KWEEREACTOR'. Hét woord van de schrijverskring deze maand. Tot nu toe geven mijn hersenen geen oplichtende signalen waar ik deze maandelijkse opdracht mee kan afronden.

Ik besluit het woordenboek op te zoeken. En dit blijkt een hele klus met een onwillig lijf. Flink overhellend naar links slepen mijn voeten dat lijf toch naar de boekenkast. Op zoek naar woordenboek en encyclopedie. Ik klem boek 'K' en woordenboek onder mijn armen en schuifel terug naar mijn ligplaats. Na deze martelgang protesteren mijn wervels en spieren nog even door om mij ervan te weerhouden nogmaals zo'n onzinnigheid uit te halen. De warmte van het elektrische kussen begint zijn koesterende werking te doen en de hachelijke onderneming verliest zijn scherpe randjes. Met een uitgeput lijf én brein begin ik aan het opzoeken van informatie en na een tijdje tolt mijn hoofd in het kussen. Woorden, zoals neutronen, protonen, uranium, koelstof, kettingreactie en splijting brengen mij geen stap verder bij een verhaal. Ik sluit mijn ogen en voel hoe de warmte van het kussen doordringt in mijn binnenmantel. Mijn laatste restje brandstof wordt verbruikt doordat mijn energetisch vermogen een splijting veroorzaakt tussen bewustzijn en omgeving en ik wegzak in mijn kern.

Annie Kessels

19-10-1994